

noget imod, at Aktieselskaber kom med ind under Beskatningen, naar de 4 pCt. af Indtægten bleve trukne fra den skattepligtige Indtægt. Det, som det ærede Medlem opholdt sig ved, var kun den Formueskat, som nu er indført ogsaa for Aktieselskaber. Men den Del af Aktieselskabskatten, som Formueskatten vil komme til at repræsentere, er dog saa ringe, at det ikke er saa let at forstaa, at den Omstændighed, at Formueskatten foreslaas indført paa dette Omraade, i den Grad skulde skræmme det ærede Medlem bort fra en Bestemmelse, som han selv siger, at han i øvrigt og tidligere ikke har haft noget imod. Det var mig ikke muligt, den Gang det ærede Medlem gav sin Fremstilling af et bestemt Aktieselskab, ganske nøjagtigt at følge de fremførte Tal. Jeg glæder mig til i Tidens Løb at se dem foreligge i Rigsdagstidende; men det var mig, som sagt, ikke muligt i Øjeblikket at følge dem ganske nøjagtigt. Det ærede Medlem kom til det Resultat, at de, som vare Aktionærer i et vist bestemt Selskab, vilde blive beskattede gennemsnitlig med 14½ pCt. af den Del af deres Indtægt, som hidrørte fra dette Selskab. Jeg skal, som sagt, lade staa hen, hvorledes det egentlig forholder sig med dette Regnestykke, jeg skal slet ikke i og for sig urage dets Rigtighed i Tvivl; men jeg vil dog spørge, om der ikke er adskillige Medborgere omkring i Landet, som til Stat og Kommune i Skat maa betale mere end 14½ pCt. af deres aarlige Indtægt. Jeg vil gøre dette Spørgsmaal til ærede Medlemmer, som bo ude omkring i Landkommunerne. Der er da vist adskillige, som naar de skulle opgøre den Skat, som de svare til Stat og Kommune, og sammenholde den med deres aarlige Indtægter, ville komme langt over 14½ pCt. af den aarlige Indtægt. Derfor kan det jo godt siges, at det kan være noget strengt for den, som har sin Formue anbragt i Aktier, at han kommer til at svare en væsentlig højere Skat end den, som f. Eks. har sin Formue anbragt i Kreditforeningsobligationer. Man kan vel først og fremmest dertil sige, at det kun er faa Mennesker, som have hele deres Formue anbragt i Aktier. Men lad os se bort derfra, det kan dog siges at se

strengt ud, at en Mand, som har hele sin Formue anbragt i Aktier, kommer til at svare en væsentlig højere Skat end den Mand, som har anbragt den i Kreditforeningsobligationer. Men det er jo noget, som ved enhver Skattelov er ganske og aldeles uundgaeligt, at der kan paavises enkelte Tilfælde, hvor man kan sige, at en Skat virker noget haardt og hviler noget tungt. Det vil jo overhovedet ikke være muligt at skrive nogen som helst Skattelov, i alt Fald ikke nogen direkte Skattelov, hvor ikke noget saadant vilde kunne paavises. Lad os tænke os en Mand, som har 2.000 Kr. i aarlig Indtægt, en Mand, som sidder med Kone og tolv Børn og trykket af Gæld og Kreditorer. Han vil virkelig med god Grund kunne sige: Det er frygtelig haardt og frygtelig strengt, at jeg til alle mine andre Ulykker skal have den at svare en højere Skat. Ja, Eksemplet var for saa vidt uheldig valgt, som det næppe vil kunne tænkes, at en Mand med 2.000 Kr. aarlig Indtægt efter disse Love vil komme til at svare højere Skat, men vi kunne godt gaa højere op og tage en Mand med 5—6.000 Kr.s Indtægt, som sidder med stor Familie, som har Sønner, som han ønsker skulle studere, og som har Gæld og er trykket af Kreditorer. En saadan Mand kunde vel sige, at det er drøjt, at han nu skal betale mere i Skat, end han hidtil har betalt, det har været drøjt nok hidtil; men den Slags Specialiteter ville overhovedet ikke være til at undgaa ved nogen Skattelov. Der er vistnok fuldkommen god Grund til at beskatte Aktieselskaber og særlig til at foretage det, som det ærede Medlem og mange andre kalde Dobbeltbeskatning, men som i Virkeligheden i alt Fald i mange Tilfælde ingen Dobbeltbeskatning er. Der er først og fremmest efter min Mening den gode Grund dertil, at derigennem, at man overhovedet kan danne Aktieselskaber, at de smaa Kapitaler kunne slaa sig sammen og overtage en Virksomhed, som de ellers vilde være udelukkede fra, skabes der uden nogen som helst særlig Ulejlighed eller særlig Virksomhed fra de paagældende en ofte meget stærkt forøget Adgang til Udbytte, saa at der i selve denne Sammenlutning tør siges at fremtræde et nyt Skatteobjekt, en ny Skattekilde. Dertil